

Phẩm 5: THỌ KÝ

Bấy giờ Đức Thế Tôn đưa lưỡi ra che khắp cả tam thiên đại thiên thế giới. Từ lưỡi ấy phát ra vô số ánh sáng rực rỡ, chiếu soi thế giới chư Phật ở phương Đông. Ngay khi đó hằng hà sa cõi nước chư Phật ở phương Đông, có vô số các Đại Bồ-tát, chẳng thể tính biết, thấy ánh sáng ấy. Ở nơi cõi Phật của mình, ai nấy đều tự đi đến thưa hỏi chư Phật Thế Tôn về ý nghĩa này:

–Kính bạch Đức Thiên Trung Thiên! Đó là oai thần gì mà khiến cho cõi nước này ánh sáng chiếu khắp?

Khi đó chư Như Lai ở nước ấy đều bảo với các Đại Bồ-tát:

–Này thiện nam! Muốn biết sự biến hiện này thì hãy nghe, ở phương Tây, cách đây hằng hà sa thế giới chư Phật, có một cõi Phật tên là Kham nhẫn, Đức Phật hiệu là Thích-ca Văn Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đưa lưỡi ra và ánh sáng chiếu đến hằng sa thế giới của Thế Tôn ở phương Đông và làm cho chiếu sáng khắp mười phương. Sở dĩ như vậy là bởi Phật vì chư Đại Bồ-tát giảng Bát-nhã ba-la-mật.

Khi ấy các Đại Bồ-tát ở nước đó đều bạch Phật:

–Kính bạch Đại Thánh! Chúng con muốn đến đảnh lễ quy mạng Đức Thích-ca Văn Như Lai và các Đại Bồ-tát, cũng muốn nghe Bát-nhã ba-la-mật.

Đức Phật đó bảo:

–Hãy đi đi! Các thiện nam, điều mong muốn của các ông đã chọn đúng lúc.

Các Đại Bồ-tát thưa thỉnh và Đức Phật chấp thuận. Mỗi vị tự cầm các lọng, cờ phướn, hương hoa, đồ trang sức, hương tạp, hương bột, hoa vàng, hoa bạc, đi đến chỗ Thích-ca Văn Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác cúi đầu sát chân Phật, rồi dùng các lọng, cờ phướn, hương hoa, đồ trang sức, hương tạp, hương bột, hoa vàng, hoa bạc đã mang theo tung rải lên Đức Phật và các Bồ-tát, Thanh văn.

Tám phương, trên dưới, vô số các Đại Bồ-tát chẳng thể tính biết, ở ngay trong cõi nước của mình đều cùng bạch Phật:

–Ánh sáng oai thần này từ đâu chiếu đến?

Chư Phật bảo:

–Có Đức Phật hiệu là Thích-ca Văn Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác phát ra đức ánh sáng nơi lưỡi, chiếu sáng hằng hà sa cõi nước chư Phật trong mười phương. Đó là ánh sáng oai thần của Ngài.

Khi ấy các Bồ-tát đều thưa với Phật kia là họ muốn đến kính lễ Thích-ca Văn và gặp gỡ các Bồ-tát, các Đức Phật ấy nói:

–Các thiện nam, hãy đi đi! Các ông đã chọn thời điểm đúng như ý muốn!

Các chúng Bồ-tát đều cùng mang theo đồ cúng dường đi đến chỗ Thích-ca Văn Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác cúi đầu làm lễ, dâng đồ cúng dường lên, rồi lui ngồi bên nghe Phật dạy.

Khi ấy các Thiên nhân trên cõi trời Tứ đại Thiên vương, trời Đao-lợi, trời Diệm, trời Đâu-thuật, trời Ni-ma-la, trời Ba-la-ni-mật, cho đến trời A-ca-nị-tra đều mang hoa trời, hương trời, hương bột trời, hương tạp, hoa sen xanh, hoa sen hồng, hoa sen vàng, hoa sen trắng, dùng toàn hương hoa vi diệu cõi trời, ai nấy đều cầm trên tay đi đến chỗ Phật.

Khi ấy chư Thiên và các vị Bồ-tát đều mang hương hoa, hương tạp, hương bột rải lên cúng dường Đức Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác. Hương hoa rải cúng ở trên hư

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

không hóa thành cung điện ở bốn phương trong hư không, hướng về bốn mặt, vi diệu phân minh, đều làm bằng các thứ báu mà ai cũng ưa thích. Hội chúng cả ức trăm ngàn cai đều cùng chấp tay tự quy mạng Phật, rồi hỏi Thế Tôn:

–Kính bạch Đức Thiên Trung Thiên! Thân chúng con vào thời vị lai, nguyện được pháp lợi cũng như vậy, như Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, các chúng Thanh văn cũng sẽ như vậy, vì các chúng hội giảng thuyết kinh pháp như hôm nay Ngài đã diễn nói.

Bấy giờ Thế Tôn biết tâm niệm của các thiện nam tử, thấy tất cả pháp vĩnh viễn không chỗ khởi, cũng không chỗ hành, tất cả các pháp không chỗ đạt được, thấy sự chịu đựng của tâm, Ngài liền mỉm cười. Hiền giả A-nan tiến tới trước bạch Phật:

–Vì sao Đức Phật cười? Ngài cười chắc có ý!

Đức Phật bảo A-nan:

–Nay tại chúng hội này, có ức trăm ngàn cai người đều đạt được pháp Nhân bát khởi. Vào thời vị lai, hơn sáu mươi tám ức kiếp họ sẽ thành Phật, hiệu là Giác Hoa Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Thành, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Đạo Pháp Ngự, Thiên Nhân Sư, Phật, Thế Tôn, kiếp tên là Hoa sự, thế giới tên là Nghiêm hoa.

M